

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Управління Служби безпеки України в Херсонській області

Слідчий відділ

вул. Лютеранська, 1, м. Херсон, 73000 тел. (0552) 42-21-29
www.ssu.gov.ua, e-mail: usbu_hes@ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 20001728

ПОВІДОМЛЕННЯ про зміну раніше повідомленої підозри

місто Миколаїв

«26» жовтня 2023 року

Слідчий в ОВС слідчого відділу УСБУ в Херсонській області майор юстиції Садонов Кирило Ігорович, розглянувши матеріали досудового розслідування, внесеного 19.01.2023 до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 22023230000000045 за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111-2 КК України, встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення особі про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст. ст. 40, 42, 276, 277, 278, 279 КПК України,

ПОВІДОМИВ:

Кузнєцова Геннадія Івліївовича, 18.10.1967 року народження, громадянина України, уродженця м. Коростень Житомирської області, проживаючого за адресою: вул. Софіївська, буд. 228, кв. 4, м. Запоріжжя, документований паспортом громадянина України серії АЕ 969208, виданим Орджонікідзевським МВ УМВС України в Дніпропетровській області 10.12.1997, який не є депутатом ради будь-якого рівня,

про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111-2 КК України – пособництво державі-агресору, тобто у вчиненні громадянином України умисних дій, спрямованих на допомогу державі-агресору, окупаційній адміністрації держави-агресора, з метою завдання шкоди Україні, шляхом реалізації і підтримки рішень та дій держави-агресора, окупаційної адміністрації держави-агресора.

Згідно з Конституцією України Україна є суверенною і незалежною державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою. Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907

року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією (далі – РФ) 1997 року та іншими міжнародно-правовими актами є окупацією частини території суверенної держави Україна та міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

Усупереч вказаним нормам міжнародного гуманітарного права президент РФ Володимир Путін, а також інші невстановлені на цей час досудовим розслідуванням представники влади РФ, діючи всупереч вимогам п.п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV), від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX) спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України, а саме віддали наказ на вторгнення підрозділів ЗС РФ на територію України.

24 жовтня 1945 року набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26 червня 1945 року, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі – ООН).

До складу ООН входять Україна, РФ та ще 49 країн-засновниць, а також інші країни світу.

Відповідно до ч. 4 ст. 2 Статуту ООН усі Члени вказаної організації утримуються в своїх міжнародних відносинах від погрози силою або її застосування як проти територіальної недоторканності або політичної незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним із Цілями Об'єднаних Націй.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН № 36/103 від 9 грудня 1981 року про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та резолюціями: № 2131 (XX) від 21 грудня 1965 року, що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та про захист їх незалежності та суверенітету; № 2625 (XXV) від 24 жовтня 1970 року, що містить Декларацію про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН; № 2734 (XXV) від 16 грудня 1970 року, що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки; № 3314 (XXIX) від 14 грудня 1974 року, що містить Визначення агресії, – установлено, що жодна з держав не має права здійснювати інтервенцію чи втручання у будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав. Цими ж міжнародними документами закріплено обов'язок держав: утримуватися від озброєної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації, здійснення сприяння, заохочення чи підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання, фінансування та вербовки найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

Крім того, у статтях 1-5 Резолюції Генеральної Асамблеї ООН від 14 грудня 1974 року № 3314 (XXIX) серед іншого визначено, що ознаками агресії є:

- застосування збройної сили державою проти суверенітету, територіальної недоторканності чи політичної незалежності іншої держави;
- застосування збройної сили державою в порушення Статуту ООН.

Будь-яке з наступних діянь, незалежно від оголошення війни, кваліфікується як акт агресії:

- вторгнення або напад збройних сил держави на територію іншої держави або будь-яка військова окупація, який би тимчасовий характер вона не мала, яка є результатом такого вторгнення або нападу, або будь-яка анексія із застосуванням сили території іншої держави або частини її;
- бомбардування збройними силами держави території іншої держави або застосування будь-якої зброї державою проти території іншої держави;
- блокада портів або берегів держави збройними силами іншої держави;
- напад збройними силами держави на сухопутні, морські або повітряні сили, або морські та повітряні флоти іншої держави;
- застосування збройних сил однієї держави, що знаходяться на території іншої держави за угодою з приймаючою державою, у порушення умов, передбачених в угоді, або будь-яке продовження їх перебування на такій території після припинення дії угоди;
- дія держави, яка дозволяє, щоб її територія, яку вона надала в розпорядження іншої держави, використовувалася цією іншою державою для здійснення акту агресії проти третьої держави;
- засилання державою або від імені держави збройних банд, груп, іррегулярних сил або найманців, які здійснюють акти застосування збройної сили проти іншої держави, які мають настільки серйозний характер, що це є рівносильним наведеним вище актам, або її значна участь у них.

Жодні міркування будь-якого характеру, чи то політичного, економічного, військового чи іншого характеру, не можуть слугувати виправданням агресії.

Крім того, принципи суверенної рівності, поваги прав, притаманних суверенітету, незастосування сили чи погрози силою, непорушності кордонів, територіальної цілісності держав, мирного врегулювання спорів та невтручання у внутрішні справи держав були закріплені також у Заключному акті Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 1 серпня 1975 року, який підписаний РСРП, правонаступником якого є РФ.

У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16 липня 1990 року (далі – Декларація) вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

Відповідно до розділу V Декларації територія України в існуючих кордонах є недоторканою і не може бути змінена та використана без її згоди.

24 серпня 1991 року Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки схвалено Акт проголошення незалежності України,

яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України. Згідно з указаним документом територія України є неподільною та недоторканою.

Незалежність України визнали держави світу, серед яких і РФ.

31 травня 1997 року відповідно до положень Статуту ООН і зобов'язань згідно із Заключним актом Наради з безпеки і співробітництва в Європі, Україна та РФ уклали Договір про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і РФ (ратифікований Законом України від 14 січня 1998 року №13/98- ВР та Федеральним Законом РФ від 2 березня 1999 року № 42-ФЗ). Відповідно до статей 2, 3 зазначеного Договору РФ зобов'язалася поважати територіальну цілісність України, підтвердила непорушність існуючих між ними кордонів та зобов'язалася будувати відносини одна з одною на основі принципів взаємної поваги, суверенної рівності, територіальної цілісності, непорушності кордонів, мирного врегулювання спорів, незастосування сили або погрози силою, у тому числі економічні та інші способи тиску, права народів вільно розпоряджатися своєю долею, невтручання у внутрішні справи, додержання прав людини та основних свобод, співробітництва між державами, сумлінного виконання взятих міжнародних зобов'язань, а також інших загальновизнаних норм міжнародного права.

Відповідно до опису і карти державного кордону, які є додатками до Договору між Україною та РФ про українсько-російський державний кордон від 28 січня 2003 року (ратифікований РФ 22 квітня 2004 року), територія Автономної Республіки Крим, м. Севастополя, Донецької і Луганської областей відноситься до території України.

Згідно з статтями 1-2, 73, 132-134 Конституції України, Україна є суверенною і незалежною державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою. Виключно всеукраїнським референдумом вирішуються питання про зміну території України. Територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади. Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією (далі - РФ) 1997 року та іншими міжнародно-правовими актами, є окупацією частини території суверенної держави Україна та міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

Отже, з урахуванням вищевикладених норм міжнародного гуманітарного та національного права на території України розпочався збройний конфлікт внаслідок акту агресії РФ при наступних обставинах.

Всупереч вказаним нормам міжнародного гуманітарного права президент РФ, а також інші невстановлені на цей час досудовим розслідуванням

представники влади РФ, діючи всупереч вимогам п. п. 1,2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларації Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV) від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України, а саме віддали наказ на вторгнення підрозділів ЗС РФ на територію України.

22 лютого 2022 року Президент Російської Федерації направив до Ради Федерації звернення про використання Збройних Сил РФ за межами РФ, яке було задоволено.

24 лютого 2022 року приблизно о 5 годині Президент Російської Федерації оголосив про рішення розпочати повномасштабну військову агресію проти України.

У подальшому Збройні Сили РФ, які діяли за наказом керівництва РФ і ЗС РФ, вторглися на територію України шляхом збройної агресії, з погрозою застосування зброї та її фактичним застосуванням, незаконно увійшли на територію України через державні кордони України в Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській, інших областях та здійснила збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, та здійснили окупацію частин вказаної території, чим змінили межі території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією при цьому нанесли ракетно-бомбові удари по військовим і цивільним об'єктам України, а також ввели на територію суверенної держави війська країни-агресора.

Таким чином, з 24.02.2022 і по цей день дії РФ проти України підпадають під всі пункти, передбачені ст. 3 Резолюції 3314, а тому такі дії слід кваліфікувати саме як акт агресії РФ проти України.

У зв'язку з цим, Указом Президента України від 24.02.2022 № 64/2022 в Україні з 05 год. 30 хв. 24.02.2022 введено воєнний стан, який на цей час відповідно до чинного законодавства триває.

Крім того, невстановленими представниками збройних сил та інших збройних формувань російської федерації, які 03.03.2022 незаконно вторглися у м. Херсон та частину Херсонської області та фактично здійснили її окупацію, згідно положень Гаазької Конвенції 1907, вчиняються дії по усуненню законних органів влади, що діють на вказаних територіях, з метою повалення і захоплення влади на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Відповідно до ст. 42 Положення про закони і звичаї війни на суходолі IV Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі від 18 жовтня 1907 року, ратифікованої Україною 24.08.1991, територія визнається окупованою якщо вона фактично перебуває під владою армії супротивника. Окупація поширюється лише на ту територію, де така влада встановлена і здатна виконувати свої функції.

Відповідно до п. 7 ст. 1-1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» тимчасово окупована Російською Федерацією територія України (тимчасово окупована територія) - це частини території України, в межах яких збройні формування Російської Федерації та окупаційна адміністрація Російської Федерації встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування Російської Федерації встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації Російської Федерації.

Враховуючи викладене, представниками збройних сил та інших збройних формувань Російської Федерації здійснили дії, направлені на створення незаконних органів та установ на окупованих територіях Херсонської області.

Зокрема, не раніше 24.02.2022 (більш точний час не встановлено) представниками країни-агресора незаконно створено військово-цивільну адміністрацію Херсонської області (так звану «Военно-Гражданскую Администрацию Херсонской области»), яка розпочала процес інтеграції інфраструктури тимчасово окупованої Херсонської області з відповідними органами Російської Федерації.

Метою вищевказаного рішення є досягнення соціально-культурної, гуманітарної, інформаційної, економічної та іншої ізоляції населення тимчасово окупованої частини Херсонської області від решти території України для знищення у свідомості окупованого населення ознак української самоідентифікації, унеможливлення функціонування на вказаній території громадянського суспільства, використання трудових ресурсів так званою «військово-цивільною адміністрацією Херсонської області» в інтересах держави-агресора, а також формування умов для фактичного переходу частини території України під її юрисдикцію.

Зокрема, з метою реалізації вищевказаних протиправних дій, а також з метою стабілізації економічного положення Російської Федерації, налагодження залізничних сполучень для потреб окупаційних угруповань, указом окупаційної військово-цивільної адміністрації Херсонської області (мовою оригіналу «Военно-гражданской администрации Херсонской области», далі – «окупаційна ВГА Херсонской области») № 50-р від 27.05.2022 незаконно створено державне унітарне підприємство «Херсонська залізнична дорога» (мовою оригіналу «Государственное унитарное предприятие «Херсонская железная дорога», далі – «ГУП «Херсонская железная дорога»), яке здійснювало свою діяльність за адресою: м. Херсон, вул. Залізнична, 17.

Відповідно до вищевказаного указу «ГУП «Херсонская железная дорога» створено на матеріально-технічній базі відокремленого структурного підрозділу Херсонська дирекція залізничних перевезень Одеської залізничної дороги акціонерного товариства «Українська залізнична дорога» (код ЄДРПОУ 25929263), на цей час регіональної філії «Одеська залізниця» Акціонерного товариства «Укрзалізниця».

Відповідно до п. 2 указу № 50 – р від 27.05.2022 «ВГА Херсонской области» призначено директора «ГУП «Херсонская железная дорога».

В свою чергу, Кузнецов Г.І., будучи громадянином України, у нестановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше червня місяця 2022 року, знаходячись у тимчасово окупованому м. Херсоні Херсонської області, достовірно знаючи та усвідомлюючи, що місто перебуває під окупацією збройних формувань російської федерації та країною-агресором незаконно створено на території м. Херсон та Херсонської області «окупаційну ВГА Херсонской области», діючи умисно, з метою завдання шкоди Україні, усвідомлюючи протиправність та суспільно-небезпечний характер своїх дій, передбачаючи їх суспільно-небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, добровільно погодився підтримати вищевказане незаконне рішення щодо створення «ГУП «Херсонская железная дорога» шляхом виконання обов'язків першого заступника директора «ГУП «Херсонская железная дорога».

Перебуваючи на посаді першого заступника директора «ГУП «Херсонская железная дорога», продовжуючи реалізацію свого злочинного умислу, спрямованого на підтримку та реалізацію вищевказаного рішення «окупаційної ВГА Херсонской области» Кузнецов Г.І. забезпечував загальне керівництво і координацію виробничо - господарської діяльності залізничної дороги. Зокрема, організовував та координував роботу щодо відновлення залізничного сполучення по лінії Херсон – Джанкой (станцій Джанкой, розташована в м. Джанкой Автономної Республіки Крим), через станцію Вадим (станція Вадим, розташована в Селі Преображенка Скадовського району Херсонської області) на користь та для задоволення потреб російської федерації.

На виконання наказу директора «ГУП «Херсонская железная дорога» № 10 від 29.06.2022 «мовою оригіналу – О назначении курсирования пригородного поезда по маршруту Джанкой - Херсон-Джанкой № 6404/6403 від 29.06.2022», згідно якого контроль за його виконанням покладено на першого заступника директора вказаного підприємства Кузнецова Г.І., останнім розроблено та підписано додаток до вказаного наказу стосовно розкладу руху цього потягу між станціями. Також Кузнецов Г.І. здійснював «підбір» кадрів до «ГУП «Херсонская железная дорога», здійснював контроль за доведенням до них посадових обов'язків та за виконанням цих обов'язків, проводив інвентаризацію майна, яке належало регіональній філії «Одеська залізниця» Акціонерного товариства «Укрзалізниця» та у подальшому використовувалось на потреби окупаційної влади.

Крім того, упродовж червня - вересня 2022 року під час виконання обов'язків директора вказаного підприємства, Кузнецов Г.І. також особисто підписував та затверджував ряд організаційно - розпорядчих документів щодо діяльності незаконно створеного окупаційною владою підприємства - «ГУП «Херсонская железная дорога».

Зазначене вказує на вчинення Кузнецовим Г.І. умисних дій, спрямованих на допомогу державі-агресору – Російській федерації, створеній РФ у м. Херсоні та Херсонській області окупаційній адміністрації, з метою завдання шкоди Україні шляхом реалізації та підтримки їх рішень, спрямованих на інтеграцію та роботу так званого «Государственного унитарного предприятия «Херсонская железная дорога», в складі російської федерації, яке створено для задоволення

потреб РФ в тому числі для забезпечення обороноздатності і національної безпеки.

Таким чином Кузнецов Геннадій Івільович, підозрюється у пособництві державі-агресору, тобто у вчиненні громадянином України умисних дій, спрямованих на допомогу державі агресору, окупаційній адміністрації державі-агресора, з метою завдання шкоди Україні, шляхом реалізації, підтримки рішень та дій держави агресора, окупаційної адміністрації держави-агресора, тобто у вчиненні кримінального правопорушення (злочину), передбаченого ч. 1 ст. 111-2 КК України.

Слідчий в ОВС слідчого відділу
УСБУ в Херсонській області
майор юстиції

Кирило Ігорович САДОНОВ

ПОГОДЖУЮ
Процесуальний керівник
у кримінальному провадженні –
Заступник начальника
відділу Херсонської обласної
прокуратури

Світлана Григорівна ЖАКОМІНА

Одночасно підозрюваному роз'яснені права підозрюваного, передбачені ст. 42 КПК України, а саме:

- Підозрюваний, обвинувачений має право:
- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
 - 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
 - 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
 - 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
 - 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
 - 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
 - 7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
 - 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
 - 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
 - 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
 - 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на

певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватись послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

1) перебувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний _____

Захисник _____

« 11 » годин « 11 » хвилин « 26 » 10 2023 року.

Повідомлення про підозру вручив:

Служба охорони
Червоноскітський одієст
а-р Ісї.

К. Сафонов